Prima typ - Petra Janů

Poprvé jsem vzlétla do nebe,
v jednych očích kluka z třídy Bé,
měli modrou barvu jeho džín
a já tála jako v ohni cín.

On zkrátka byl prima typ,
svou hlavu měl v oblacích
plnou nápadů,
nikdy s nikým nebylo mi líp.

Jé.

Potají mi básně posílal
a nejlépe ze všech tancoval,
neměl nic, a chtěl mi všechno dát
i dnes se jeho vtípkům musím smát.

On zkrátka byl prima typ,
svou hlavu měl v oblacích
plnou nápadů,
nikdy s nikým nebylo mi líp.

Hej, túrup.

Hééj.

Po matuře šel každý sám
a já stále, stále vzpomínám.

On zkrátka byl prima typ,
svou hlavu měl v oblacích
plnou nápadů,
nikdy s nikým nebylo mi líp.

Hej.

Pak potkali jsme se po létech,
klábosili, co nám stačil dech
a já jsem ho sotva poznala,
změnil se a já se zeptala.

Proč ? Proč ?

Proč už nejsi ten prima typ,
co hlavu měl v oblacích
plnou nápadů,
nikdy s nikým nebylo mi líp, líp.

Jé, jé, jé, á, á, á ...